

zycznej. **Kornelia Lach** nakreśliła postać księdza Josefa Hlubka, ukazując jego pracę duszpasterską oraz działalność kulturowo-oświatową i polityczno-społeczną. Natomiast **Krzysztof Sznotala** przedstawił etnogenezę Słowian, jaką wyprowadził w swoich pracach Wojciech Kóčka. **Jaroslav Otčenášek** w swoim referacie *Sbératelské období V. Tilleho* zwrócił uwagę uczestników konferencji na działalność komparatystyczną badacza, który zasłynął ze swych studiów porównawczych nad baśniami i legendami.

Spora część referatów była związana z tematyką lużycką. Grzegorz Pisarski w swoim wystąpieniu dokonuje analizy leksykograficznej terminu „Lużyce”. Choć Josef Páta jest znany w slawistyce jako czeski badacz, który zajmował się językiem serbołużyckim, **Viktor Velek** (Ústav hudební vědy FF MU) przypomniał mniej znany fakt, że w działalności Josefa Pata znaczną rolę odgrywały zainteresowania muzyczne. O pracy Josefa Karaska związanej z piśmiennictwem i kulturą lużycką opowiedział **Marcel Černý**. W swej rozprawie podkreślił on współpracę Karaska z Arnoštem Muką nad gramatyką języka dolnoserbkiego. Badania Karaska zostały opublikowane w czasopiśmie *Slovanský přehled*, założonym i redagowanym przez Adolfa Černego, którego postać była tematem interesującego wykładu **Petra Kalety**. Wyprowadził on genezę wszechstronnych Zwingereso-
 wań Adolfa Černého w sferze serbołużyckiej etnografii.

Choć znaczna część referatów dotyczyła badań prowadzonych na terenach południowo-słowiańskich, trzy odczyty bezpośrednio traktowały o uczonych z tych terenów. W wykładzie inauguracyjnym konferencję, Ingrid Slavec-Gradišnik, ukazując kształtowanie się idei wspólnotowych, w które włączana była również Słowenia, przyglądała się kształtowaniu tego, co można nazwać słoweńskim etnosem. **Měrcin Völkel** w swoim referacie przedstawił twórczość Kirila Christowa, która była wynikiem podróży bułgarskiego pisarza na Lużyce oraz duchowego wpływu sorabisty Josefa Pata. Przedmiotem referatu **Nikoliny Prokojewej** była działalność zbieracza i porównawcza Nikoli Kaufmana, współczesnego kompozytora, w obszarze bułgarskiego folkloru muzycznego.

Magda Paríková, redaktorka tegorocznego wydania „Ethnologica Slovaca et Slavica“ przedstawiła trzydzieści jego roczników. Choć nie był ten referat ostatnim można uznać go za podsumowujący spotkanie w Opolu, gdyż pokazywał, że slawiści mogą odnaleźć wspólną platformę wymiany myśli, czego dowodem była i opolska konferencja.

Agneszka Szafránska, Petr Ch. Kalina

Jubileum profesorky Danuše Kšicové

Jaro roku 2007 je dobou, kdy své 75. narozeniny slaví profesorka PhDr. Danuše Kšicová, DrSc.

Její životní cesta je nerozlučně spjata s Brnem – narodila se tu, tady také vystudovala obory čeština – ruština (absolvovala 1956) a stala se na zdejší univerzitě (od 1961) odbornou asistentkou. V roce 1969 získala titul PhDr. a o rok později CSc., v roce 1990 byla jmenována docentkou, další rok se stala doktorkou věd (DrSc.) a od roku 1995 je profesorkou. Přednášela a stále přednáší na filozofické fakultě Masarykovy univerzity zejména dějiny ruské literatury, teorii a poetiku literatury, dějiny ruské a ukrajinské kultury, soustavně

se věnuje problematice translologie, je vedoucí řady bakalářských, magisterských a doktorských prací.

Svoji vědeckou činnost zaměřila profesorka Kšicová na problematiku komparatistiky (v širokém záběru a posunutou také ke vztahům literatury a výtvarného umění), na bilaterální a multilaterální vztahy, poetiku a translologii. Z jejích knižních publikací budíž připomenuty alespoň práce *Ruská poezie v interpretaci Františka Táborského. Z dějin česko-ruských literárních vztahů* (1979), *Poema za romantismu a novoromantismu. Rusko-české paralely* (1983), *Ruská literatura 19. a začátku 20. stol. v českých překladech* (1988), *Ruskaja poezija na rubeže stoletij, 1890-1910* (1990), *Secese. Slovo a tvar* (1998) a *K. D. Bal'mont: Duše českých zemí ve slovech a činech* (2001). V kolektivech autorů se podílela na publikacích *Panoráma ruské literatury* (1995), *Východoslovanské literatury v českém prostředí do vzniku ČSR* (1997), *Slovník ruských, ukrajinských a běloruských spisovatelů* (2001) a dalších. Letos by mělo vyjít její další dílo – *Od moderny k avantgardě. Rusko-české paralely*.

Profesorka Kšicová se podílí na vydávání sborníků *Litteraria Humanitas*, hojně publikuje v České republice i v zahraničí (dosud zveřejnila na tři stovky odborných statí a stovky recenzí), často píše popularizační a publicistické články, s přednáškami vystupuje rovněž v rozhlase, překládá poezii, divadelní texty a umělecké eseje, pracuje i pro filmový dubbing.

Je činná v řadě mezinárodních společností a organizací, mj. *International Association of Word and Image Studies*, asociace *Ars Comparationis*, jejíž je předsedkyní, je členkou *Literárněvědné společnosti* a *Společnosti Franka Wollmana* atd. Organizovala či se podílela na organizaci mnoha slavistických a rusistických symposií věnovaných otázkám literárních směrů a žánrů ve slovanských i západních literaturách, pravidelně a aktivně se účastní mezinárodních sjezdů a konferencí, často přednáší v zahraničí. V posledním období jubilantka neustále rozšiřuje a prohlubuje svá srovnávací a žánrová studia, dodnes se významně účastní badatelských projektů, podněcuje a sama udržuje bohaté vědecké a kolegiální styky se zahraničními pracovišti na úrovni české a brněnské slavistiky.

Za svou práci byla prof. Kšicová oceněna bronzovou medailí Filozofické fakulty brněnské univerzity, medailí brněnského skautingu a zlatou medailí Masarykovy univerzity.

Kromě úctyhodné vědecké práce pak zbývá jen připomenout její vášeň pro cestování, která ji zavedla do mnoha zajímavých a neobvyklých míst téměř na všech kontinentech, i pro fotografování, které pro ni s cestováním samozřejmě souvisí.

Nezbývá než vítální jubilantce popřát obligátní zdraví, hodně entuziasmu, organizačních i badatelských úspěchů stejně jako radost z poznávání nových končin a nových lidí.

Ludvík Štěpán
Josef Dohnal